

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

לפני כבוד השופטת חופית גרשון-יזרעאלי
נציגת ציבור עובדים – גב' נורית לפידות
נציגת ציבור מעסיקים – גב' אורנה לוי

התובעת ויזמו טכנולוגיות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד עמרי קאופמן ועדי ברקן לב

נגד

הנתבעים 1. עודד מגה
2. גלית אריזון
3. פיירזון בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ערן סורוקר ורוברט דורניאנו

פסק דין

אדם אחד פיתוח שתי תוכנות בזו אחר זו, עבור חברות מתחרות. האם התוכנה השנייה הועתקה ונגזלה מן החברה הראשונה? זו השאלה העומדת בבסיסו של הליך זה.

לפנינו תביעתה של חברת ויזמו טכנולוגיות בע"מ (להלן גם: "ויזמו") לפיצוי בסך 2,500,000 ₪, נגד הנתבעים עודד מגה וגלית אריזון, עובדיה הבכירים לשעבר, ונגד חברת פיירזון בע"מ (להלן גם: "פיירזון"), אותה הקימו לאחר סיום עבודתם בתובעת. התובעת עותרת לסעדים כספיים ולצווים שונים בטענה להפרת זכויות יוצרים בתוכנה, גזל סוד מסחרי של מערכת ויזמו והפרת התחייבויות בהסכמי ההעסקה והסכמי סיום ההעסקה, על יסוד הטענה שהנתבעים העתיקו קוד מקור של מערכת שפיתחה לשימוש בחשבוניות דיגיטליות בעסקים לצרכים שיווקיים.

מנגד, הנתבעים דוחים את טענות התובעת ולטענתם מדובר בתביעת סרק ובשימוש לרעה בהליכי בית משפט לשם סגירת פעילות של חברה מתחרה, שכן קוד המקור של מערכת פיירזון נכתב "מההתחלה" ("from scratch") בשפה אחרת, על בסיס מערכת הפעלה אחרת ותוך מתן פתרונות חדשים ועדיפים, ללא כל העתקה של קוד התובעת.

העובדות העיקריות

1. התובעת, ויזמו טכנולוגיות בע"מ, הוקמה בחודש נובמבר 2015 ופיתחה מערכת תוכנה המאפשרת חיבור בין נתוני צרכנים הפוקדים חנויות ("physical

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

- 1 customers") לבין פעילותם הדיגיטלית, באמצעות הפקת חשבוניות דיגיטליות
2 הנשלחות במסרונים או בדוא"ל.
- 3
4 2. הנתבעים 1 ו-2, עודד מגה וגלית אריזון, היועובדים בכירים בויזמו ובעלי מניות
5 בה. עודד שימש כמנהל טכנולוגיה (CTO) והיה שותף בכיר לפיתוח המערכת עם
6 גישה מלאה לקוד המקור, וגלית שימשה כמנהלת פיתוח עסקי ושיווק. עודד היה
7 הכותב הראשי של קוד התוכנה שפיתחה וויזמו בתחום חיבור המידע בחשבונית
8 הדיגיטלית למידע גלוי ברשתות החברתיות.
- 9
10 3. בחודש נובמבר 2019 הודיעו עודד וגלית על התפטרותם מהחברה וחתמו עמה
11 על הסכמי סיום העסקה שהסדירו את תנאי פרישתם. יום העבודה האחרון של
12 עודד בתובעת היה 1.1.2020. יום עבודתה האחרון של גלית נקבע ליום 8.1.2020
13 והסכם סיום העסקתה נחתם ביום 14.2.2020.
- 14
15 4. זמן קצר לאחר עזיבתם, ביום 20.2.2020, הקימו עודד וגלית את הנתבעת 3,
16 חברת פיירזון בע"מ, המשווקת מערכת בינה מלאכותית הקושרת בין נתוני
17 עסקאות בחנות הפיזית לנוכחות הדיגיטלית של הלקוחות. חברת פיירזון היא
18 חברה מתחרה לחברת ויזמו ונועדה לספק אותו פתרון עסקי מחשובי, לטענתה
19 באופן טוב יותר ומתקדם.
- 20
21 5. לטענת התובעת במהלך חודש יוני 2020 נודע לה מלקוח כי הנתבעים מציגים
22 בשוק מערכת דומה למערכת שפותחה על ידה. באותו חודש נפגשו עודד וגלית
23 עם מנהלי ומייסדי חברת נאייקס (שרכשה בהמשך את ויזמו), מר דוד בן אבי
24 ומר יאיר נחמד, והציגו בפניהם את המערכת של פיירזון. לטענת התובעת, אנשי
25 נאייקס יצאו מפגישה זו בהתרשמות כי מדובר במערכת זהה לזו שפיתחה ויזמו.
- 26
27 6. בחודש ינואר 2021 רכשה חברת נאייקס את מניות התובעת, ויזמו. זמן קצר
28 לאחר מכן רכשה גם את המניות שהחזיקו עודד וגלית בויזמו. עסקת רכישת
29 המניות של גלית ועודד בויזמו על ידי נאייקס הושלמה בסביבות חודש מרץ
30 2021.
- 31

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

7. התובעת פנתה אל הנתבעים ביום 16.12.2021 במכתב דרישה בו הציגה את טענותיה, אך נענתה ב"הדיפה רבתי והתכחשות גורפת לכלל הטענות". מנגד, הנתבעים טוענים כי טענות התובעת במכתב ההתראה נדחו באופן מפורט ואחת לאחת על ידם, וכי התובעת לא טרחה להשיב למכתבם אלא רק מסרה באמצעות בא כוחה שטענות פיירזון "מצויות בבדיקה".
8. ביום 21.7.2022 הוגשה התביעה שלפנינו ובמסגרתה התקיימו ארבע ישיבות הוכחות.
9. בשלב ההוכחות העידו מטעם התובעת: **מר גיא רונן** – מומחה מחשבים מטעם התובעת, אשר ניתח את הראיות והגיש חוות דעת מטעמה; **מר שי רייטן** – מנכ"ל התובעת; **מר אלכסנדר (סשה) גלזמן** – מנהל הפיתוח וסמנכ"ל הפיתוח של התובעת. מר דוד בן אבי – סמנכ"ל טכנולוגיה בחברה האם של התובעת, הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמה אולם לא נחקר על תצהירו.
10. לאחר שמיעת עדויות התובעת הוחלט למנות כמומחה מטעם בית הדין בתחום המחשבים והתכנות את **מר יצחק (צחי) נמט** (להלן: "המומחה מטעם בית הדין"). המומחה מטעם בית הדין נתן חוות דעתו וחוות דעת משלימה, השיב לשאלות הבהרה שהפנו אליו שני הצדדים, ובסופו של דבר אף נחקר בבית הדין, לבקשת הצדדים.
11. מטעם הנתבעים העידו: **מר עודד מגה** – הנתבע 1; **גב' גלית אריזון** – הנתבעת 2; **מר שמואל קונפורטי** – סמנכ"ל מערכות מידע בקסטרו מודל בע"מ, לקוחה של פיירזון שבה הותקנה המערכת; **גב' רותם שדה-כהן** – נציגה מטעם הולנדיה - המרכז להנדסת השינה בע"מ, לקוחה של פיירזון שהעידה על אופן הטמעת המערכת; **גב' נעמי וולפנר וגב' לילך דחוח** – חברותיה של גלית אריזון, שהעידו מטעם הנתבעים לגבי "ביקורות דמה" שכתבו באתר פיירזון לצורך סיוע בתחילת ההרצה.
- הנתבעים הגישו חוות דעת מומחה בחתימת מר אבישי פרוינד אך לבסוף ויתרו על עדותו וחוות דעתו נמשכה מן התיק.
12. לאחר מכן סיכמו הצדדים טענותיהם בכתב.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

תמצית טענות הצדדים

הצדדים, ובפרט התובעת, האריכו מאד בטענות. להלן יובאו הטענות העיקריות הדרושות לצורך הכרעה בלבד.

אלה הן טענותיה העיקריות של התובעת, בסיכומיה ובסיכומי התשובה:

13. מערכת ויזמו וקוד התוכנה שבתוכה הם פיתוח מאומץ של כחמש שנים ומהווים סוד מסחרי כמוס, המוגן היטב בהסכמי ההעסקה של הנתבעים ובהסכמי סיום ההעסקה. הנתבעים עצמם הודו בעבר בקיומו של הסוד המסחרי. בנוסף, מומחה בית הדין קבע כי מדובר במקרה של "העתקה והתאמה" של ליבת המערכת והלוגיקה שלה.

14. הנתבעים עודד וגלית חבו חובת אמון, זהירות ותום לב מוגברת כלפי התובעת מתוקף תפקידיהם הבכירים וזכויותיהם כבעלי מניות. התביעה אינה עוסקת במניעת תחרות לגיטימית, אלא בהפרת זכויות יוצרים, יצירת יצירה נגזרת וגזל סוד מסחרי.

15. הנתבעים ניהלו משא ומתן עם סיום עבודתם בחוסר תום לב, הפרו את הסכמי סיום ההעסקה ואת נספח ההתחייבות (נספח B) שנותר שריר וקיים, והתעשרו על חשבונה של התובעת שלא כדין. סעיף ההחרגה בהסכם סיום ההעסקה מותיר את חובות הסודיות בתוקף, חרף עדותו של הנתבע עודד שטען כי נספח הסודיות בטל ומבוטל. הנתבעים עשו שימוש אסור במידע סודי ובלתי נגיש לציבור, ואף הציגו "ביקורות דמה" שקריות באתר האינטרנט של פיירזון של חברותיה של אריזון.

16. הנתבעים העתיקו וגזלו את סודותיה המסחריים של התובעת והפרו את זכויות היוצרים שלה בתוכנה באמצעות העתקה ישירה ("העתק-הדבק") והעתקה עקיפה ("copy derivative") או "העתקה והתאמה" של "הליבה הלוגית של המערכת" אל מערכת פיירזון. טענות אלו איששו לחלוטין על ידי ממצאי מומחה בית הדין, שמצא חפיפה רעיונית ומבנית, שורות קוד זהות ברכיב ההתחברות לפייסבוק, וקבע כי "הקוד של פיירזון מבוסס על הקוד של ויזמו".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

17. הנתבעים השיקו מערכת פועלת ודומה להפליא לזו של התובעת בתוך חודשים ספורים בלבד מעזיבתם בשעה שפיתוח מערכת ויזמו המקורית נדרשו כחמש שנות פיתוח על-ידי מספר מתכנתים. הנתבעים לקחו עמם עם עזיבתם את קוד התובעת על גבי שני מחשבים ניידים שהותירו ברשותם, ועודד אף הודה כי החזיק בקוד זה לפחות שלושה חודשים לאחר העזיבה.

18. במהלך ההליך המשפטי הנתבעים הסתירו במכוון את הקוד הרלוונטי מתקופת עזיבתם במשך שלוש שנים, והלעיטו את מומחה בית הדין בקוד מאוחר משנת 2021 ובטענות מטעות לגבי מערכת "DI". התנהלות זו, לצד השמטת המומחה מטעמים (מר פרוינד) מרשימת העדים ומחיקת חוות דעתו מעידה על קריסת הגנתם הראייתית.

19. מומחה בית הדין מצא בקוד המאוחר העתקה של "בלוק שהוא משמעותי ומהותי" המכיל טעות נגררת, וסיכם בחוות דעתו השנייה כי מדובר ב"העתקה והתאמה ... לא בעיצוב עצמאי או בפיתוח מקורי". בסיכומיהם הודו הנתבעים לראשונה כי מערכת הנתבעים מתבססת על אותו מסד נתונים ("ElasticSearch") שבו משתמשת התובעת.

20. התובעת עותרת לקבלת התביעה במלואה, ובכלל זה לקבלת צו מניעה קבוע, השבת כל קבצי קוד המקור, מתן חשבונות מפורט, ופיצויים בסך 2,500,000 ₪, סכום שכומת לצורכי אגרה מתוך נזק מוערך רחב יותר. כמו כן, היא דורשת פסיקת הוצאות משפט ריאליות ושכר טרחת עורכי דין בסכום משמעותי בשל התנהלותם המכבידה של הנתבעים.

עיקר טענות הנתבעים:

21. תביעת ההעתקה הגורפת של התובעת קרסה לחלוטין. מומחה בית הדין בדק את מאגרי הקוד העצומים (314,041 שורות קוד בויזמו ו-330,506 שורות בפיירזון) ולא מצא אף שורת קוד זהה אחת ואף לא רצף זהה של 20 שורות. המערכות שונות מהותית מבחינה טכנולוגית, נכתבו בשפות תכנות שונות ופועלות בסביבות שונות (ויזמו ב-C#, Windows, ופיירזון ב-Python וב-Linux).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

22. הממצאים היחידים שעליהם מצביעה התובעת חסרי משמעות ואינם מוכיחים העתקה. החפיפה ברוטינת פייסבוק כוללת שמות שדות גנריים ופונקציונליים הנגזרים מה-API של פייסבוק (כגון, campaign_id, campaign_name, impressions, reach, spend), שעודד לקח מאתר קוד פתוח. לגבי החפיפה ב-Elasticsearch, מדובר בשמות שדות בנאליים המשמשים למיון מידע (כמו PRICE, TAX, QUANTITY LOYALTY, ID) ולא נמצאה כל חפיפה בלוגיקה התפעולית או בקוד פונקציונלי.

23. הנתבעים לא הפרו את הסכמי ההעסקה. הסכמי סיום ההעסקה החליפו את ההסכמים המקוריים וביטלו את איסור התחרות הרחב כנגד ויתור של הנתבעים על זכויותיהם ודילולם בחברה. סעיף 10 להסכם סיום ההעסקה של עודד התיר לו במפורש להמשיך לפעול בתחום עיסוקו ולהתקשר עם לקוחות שחברת ויזמו ניהלה עמם משא ומתן, כולל רשת קסטרו ורשת דקטלון. עודד עמד במלוא ההתחייבויות המוגבלות (אי-פנייה ללקוחות פיילוט למשך 12 חודשים ואי-פיתוח "מודול קופות"), ומומחה בית הדין אישר כי פיירזון אינה משתמשת ברכיבים המפרים הגדרה זו.

24. התובעת לא הוכיחה גזל סוד מסחרי, שכן לא זיהתה מידע ספציפי וסודי, ודיני הקניין הרוחני אינם מונעים מעובד להשתמש בהשכלתו, ניסיונו ובכישוריו המקצועיים. מאחר שלא הוכחה כל העתקה או נטילה של קוד, קרסו גם כלל העילות המשניות כגון הפרת חובת אמון, עשיית עושר ולא במשפט, תיאור כוזב, התערבות בלתי הוגנת, תרמית, רשלנות והסגת גבול. ריבוי הכותרות המשפטיות אינו מייצר יש מאין עילה מוכחת אחת.

25. התובעת לא הוכיחה נזק, אובדן רווחים או פגיעה במוניטין, ובא כוחה אף הודה מפורשות כי אין טענה שלקוחותיה עזבו ועברו לנתבעת. בנוסף, התובעת ויתרה למעשה על הסעד למתן חשבונות מאחר שלא עתרה לפיצול הדיון בשלבים המקדמיים של ההליך ואין כל בסיס לפיצוי ללא הוכחת נזק או לצו מניעה גורף. סעדיה של התובעת מופרכים ונטולי כל תשתית ראייתית או כלכלית.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

26. לוחות הזמנים של התוכנה שפותחה מעידים על פיתוח עצמאי והדרגתי. עודד וגלית הם אנשי מקצוע מנוסים ביותר. עדויותיהם של נציגי הלקוחות, הולנדיה וקסטרו, מוכיחות כי פיירזון לא סיפקה מוצר מדף מוכן אלא עברה תהליך הטמעה ממושך ורווי באגים שחייב התאמות ופיתוחים ייחודיים. דוגמה לכך היא הדרישה של הולנדיה לשמירת המידע בשרתיה, פתרון שחברת ויזמו לא יכלה להציע אך פיירזון פיתחה בהצלחה הודות לגמישותה.

27. ויזמו, שהיא בבעלות החברה הציבורית נאייקס ששוויה מוערך בכ- 7 – 8 מיליארד ₪, ניהלה מסע משפטית דורסנית שנועד לחנוק את חברת ההזנק הצעירה, החל מדרישה חריגה במעמד צד אחד למינוי כונס נכסים וחיפוש, וכלה ב-7 בקשות שונות לחשיפת קוד המקור של פיירזון. התנהלות זו, הכוללת הארכת ההליכים שלא לצורך והכבדה בלתי סבירה, גרמה לנתבעים הוצאות משפטיות כבירות ופגיעה בגיוסי ההון של החברה הצעירה.

סיכום חוות הדעת של המומחה מטעם בית הדין - מר יצחק (צחי) נמט

28. בחוות דעתו הראשונה מיום 6.3.2025 (הוגשה לתיק ביום 2.4.2025), קבע המומחה מטעם בית הדין כי בוצעה העתקה של חלק קטן מהקוד אשר בבעלות התובעת ויזמו. המומחה ציין כי היקף העתקה נראה קטן, וכי לחלק ממסקנות המומחה מטעם התובעת אין תכלית, שכן לעודד היה היתר לעסוק בקוד זה וסביר כי הוא פותח טרם העסקתו בויזמו. באשר למתודה "getCurrencySymbol" אליה התייחס המומחה מטעם התובעת, קבע המומחה בחוות דעתו הראשונה כי מדובר במתודה זניחה באזור החשבונות שאינו במחלוקת. המומחה הדגים כי כאשר ביקש מבינה מלאכותית לכתוב קוד זה, התקבלה תבנית דומה הכוללת את כל מניפולציות המחרוזות, ולכן בתשובות לשאלות ההבהרה השיב כי מתודה זו לא הועתקה.

המומחה מטעם בית הדין התייחס עוד בחוות דעתו הראשונה להסכמים עליהם חתמו הצדדים ולמועד הקמתה על חברת פיירזון, אולם בכך סטה למעשה מן המוטל עליו, בחינת הטענה בדבר העתקת התוכנה במישור הטכנולוגי, וגלש למישור המשפטי. זאת בדומה לנפסק בע"א 4667/08 שלום הר עוז נ' סערת תוכנה בע"מ (15.2.2011), כך:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

1 "... אני נכון לקבל טענת המערער כי המומחה מטעם בית המשפט גלש
2 לנושאים שבמשפט, להבדיל מקביעות שבעובדה ובמקצועיות (וראו
3 לאחרונה: רע"א 2146/08 עז' המנוח בושויק מיכאל ז"ל נ' מרכז רפואי
4 "בני ציון" (לאפורסם, 12.01.2011) פסקאות 10-11 לפסק דינו של הש'
5 הנדל). כך, למשל, לא היה זה מתפקידו של המומחה לקבוע מהם
6 הקריטריונים הנדרשים לשם הוכחת העתקה, אלא היה עליו לבחון את
7 הדמיון למעשה בין התוכנות".
8

9 29. במענה לשאלות ההבהרה הבהיר המומחה מטעם בית הדין כי בדיקות

10 אוטומטיות וכלי בינה מלאכותית לחיפוש התאמות קוד של 1:1 (בבלוקים או
11 בשורות בודדות) כשלו ולא מצאו התאמות. בעקבות זאת ביצע בדיקה ידנית
12 להתאמת מחלקות מרכזיות, בדיקות רצף לוגי וכמות מתודות זהות באותו
13 הרצף. המומחה הסביר כי ברגע שאיתר קוד מועתק שאינו חלק מקוד "Invoice
14 Digital" שהנתבעים מורשים להשתמש בו, עצר את הבדיקה מאחר שהיה בכך
15 די להוכיח כי התבצעה העתקה. עוד ציין המומחה בתשובותיו לשאלות ההבהרה
16 כי למרות שמערכת ויזמו מבוססת ברובה על קוד NET. ומערכת פיירזון
17 מבוססת על קוד PYTHON, נמצאה הלימה (ואף באג) בין קוד מסוים המבצע
18 פעולות דומות בשתי המערכות, אשר ללא ספק נוצר במקור אחד. המומחה
19 הוסיף את ההערכה כי: "ההיגיון אומר שכשמישהו נכנס לבית של פלוני מתוך
20 מטרה לקחת – הוא לא לוקח רק את העט שעל השולחן".
21

22 30. בחוות דעתו השנייה מיום 2.11.2025 התבקש המומחה להמשיך ולבחון את כל

23 שורות הקוד של התוכנות. המומחה בחן האם קוד המקור של ויזמו נמצא בצד
24 השרת של פיירזון, ומצא קווי דמיון שאינו בא לידי ביטוי בהעתקה טקסטואלית
25 ישירה של שורות קוד, שכן קטעי הקוד שנכתבו בוויזמו בשפת C# פותחו בפיירזון
26 בשפת פייתון (Python). לשיטתו הדמיון הוא במבנה הנתונים, בלוגיקת השדות
27 ובתפיסה התכנונית (הארכיטקטורה), בעיקר במודל שמירת ושליפת המידע.
28 על פי ממצאי חוות הדעת השנייה המודל הלוגי של שמירת ושליפת הנתונים,
29 ובמיוחד במודל מול מסד הנתונים Elasticsearch (בסיס נתונים המיועד
30 לחיפוש מידע), מציג רמת חפיפה וזהות גבוהה מאוד. המומחה קבע כי
31 הסבירות לעיצוב עצמאי נמוכה, וקיימים סימני אבולוציה ושדרוג ומעבר למבנה
32 מודרני יותר של Elasticsearch.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

לסיכום, המומחה מטעם בית הדין, אשר נעזר בכלי בינה מלאכותית, קבע כי מודל הנתונים של פיירזון הוא גרסה נגזרת של מודל הנתונים של ויזמו השומרת על אותם שדות, אותה היררכיה ואותה לוגיקת נתונים.

דיון והכרעה

א. סמכות עניינית

31. עילות התביעה של התובעת, כמו גם טענותיה נגד הנתבעת 3 מעוררות את סוגיית הסמכות העניינית. הסוגיה מתעוררת אף אם הצדדים לא טענו כך מיוזמתם, כפי שנקבע בבר"ע (ארצי) 67197-01-17 **רותם גיספאן - בסט שרותי קירור בע"מ** (3.4.2017):

"לאור משקלו של עקרון שלטון החוק נקבע בהלכה הפסוקה כי הערכאות השיפוטיות רשאיות להעלות את סוגיית הסמכות העניינית מיוזמתן אף אם בעלי הדין לא טענו לה".

לפיכך התבקשו הצדדים להליך להתייחס לעניין במסגרת הסיכומים שהגישו.

1א. הנתבעת 3 - פיירזון

32. **התובעת** טוענת כי לבית הדין לעבודה קיימת סמכות ייחודית לדון בתביעה נגד הנתבעת 3 בהתאם להוראות סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה. לטענתה, הוכח כי הנתבעת 3 יוסדה מלכתחילה על גבי סודותיה המסחריים וקניינה של התובעת ואליה נותבו המעשים המפרים העומדים בבסיס התובענה. על פי הפסיקה הנוהגת, סמכות זו משתרעת גם על צד שלישי שאינו העובד או המעביד, ובלבד שהתביעה היא בקשר לסכסוך העבודה. בתי הדין נוהגים לצרף צדדים שלישיים להליך על מנת לברר את העילה שבפניהם במלואה, ובכדי למנוע את פיצול הדיון בין בתי משפט שונים. **הנתבעים** לא חלקו על סמכותו של בית הדין לדון בהליך.

33. בהתאם **לחוק עוולות מסחריות** תשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"), מוסמך בית הדין לעבודה לדון בתביעות שבין עובד למעסיקו הנובעות מיחסי עובד ומעביד. בפסיקת בית המשפט העליון ברע"א 2060/19 **בית אריזה לפרחים "אביב" בע"מ נ' דניאל פנדלר** (27.5.2019) נקבע כי ניתן לצרף להליך בבית הדין

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

לעבודה שבין מעסיק לעובדו לשעבר את המעסיק החדש לשם קבלת סעדי ציווי
בלבד, כדלקמן:

"צירופה של המשיבה להליך הוא אך ורק על מנת לקבל גם נגדה סעדי ציווי, על בסיס הטענות כי היא סייעה ושידלה להפרת החובה על ידי העובד, ועשתה שימוש ביוזעין בסודות המסחריים שגזל. ביחס לעילות מסוג זה קיימת סמכות לצרפה להליך המתנהל בבית הדין לעבודה נגד העובד לשעבר (המשיב), אשר נטען כי הפר את חובותיו כלפי המעסיק לשעבר (המבקשת) וגזל את סודותיו המסחריים (ראו סעיף 24(א)(ב) לחוק בית הדין לעבודה; סעיפים 6(ב)(3) ו-22(א)(2) לחוק עוולות מסחריות; דב"ע נגד 3-254 הוצאת ספרים יבנה – דוידזון, פד"ע כ"ו 425 (1994); ע"ע (ארצי) 259/05 א.מ. חטיפי העמק בע"מ נ' ח'וטבא (26.4.2006)). לאור קיומה של סמכות זו, צדק בית המשפט כשנמנע מפיצול שלא לצורך של ההליך המשפטי, וחלף זאת הורה על העברת הדיון בכללותו לבית הדין האזורי לעבודה. ודוק, לעיתים אין מנוס מפיצול הדיון בין שתי ערכאות משפטיות שונות, לאור כללי הסמכות המורים כי עניין אחד הוא בסמכות ייחודית של ערכאה אחת ועניין אחר בסמכות ייחודית של ערכאה אחרת. השו"ע עניין רוחם, פסקאות 68–70. ואולם במקרה בו ניתן להימנע מכך, שכן קיימת ערכאה המוסמכת לדון במכלול הסכסוך, פשיטא כי ראוי שלא להרבות התדיינויות שלא לצורך"

על יסוד הלכה זו זאת קבע בית הדין הארצי לעבודה מפורשות בע"ע (ארצי) 53483-12-22 אופקים סוכנות לביטוח כללי בע"מ – צביה תבור (15.7.2024) כי:

"משכך, עילת התביעה של החברה כלפי החברה המתחרה בכל הקשור לפיצוי בגין נזק לא ממוני לפי חוק עוולות מסחריות אינה בסמכות בית הדין לעבודה"

34. מכאן כי סמכותו העניינית של בית הדין לעבודה לדון בתביעה נגד הנתבעת 3 מוגבלת לסעדי הציווי בלבד, להבדיל מן העתירות לפיצויים שונים. התבעה לפיצוי המופנית נגד הנתבעת 3 נדחת מחוסר סמכות עניינית.

2א. עילות התביעה

35. בכתב התביעה ובסיכומיה (פרק ט) מפרטת התובעת שורה ארוכה של עילות תביעה נגד הנתבעים. העילה הראשונה היא הפרת זכויות יוצרים לפי חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים"), בטענה שהנתבעים העתיקו את מערכת ויזמו המוגנת. עילה נוספת היא גזל סודות מסחריים,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

המבוססת על הטענה שהנתבעים נטלו ועשו שימוש עסקי מתחרה בקוד המקור ובסודותיה העסקיים של התובעת.

עילות נוספות הן הפרת הסכמים וחובות תום לב לפי **חוק החוזים (חלק כללי)**, תשל"ג-1973, בגין הפרה בוטה של הסכמי העבודה והסכמי סיום ההעסקה. כמו כן, נטענה עילת עשיית עושר ולא במשפט לפי **חוק עשיית עושר ולא במשפט**, תשל"ט-1979, בטענה שהנתבעים התעשרו שלא כדין על חשבון התובעת מגזל קוד המקור ומניצול השוק שפיתחה. בנוסף, נטענו עילות של תיאור כוזב והתערבות בלתי הוגנת לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק עוולות מסחריות, בשל הצגת מערכת "פיירזון" כמערכת מקורית והכבדת הגישה לעסקי התובעת.

במישור הנזיקי, נטענו עילות של תרמית לפי סעיף 56 **לפקודת הנזיקין** בגין הצגת מצגי שווא ושימוש מפר בסודות התובעת, ורשלנות לפי סעיפים 35-36 לפקודה בשל הפרת חובות הזהירות המוטלות עליהם כעובדים לשעבר. עילה נוספת היא הסגת גבול במיטלטלין לפי סעיף 31 לפקודה בשל נטילת המידע הממוחשב שהיה בהחזקתה הבלעדית של התובעת שלא כדין. כמו כן, נטענו עילות של הפרת חובות אמונים מכוח יחסי האמון המיוחדים וכן בהיות הנתבעים בעלי מניות בחברה, והפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין.

לבסוף, נטענו עילות של הטעיית צרכנים לפי **חוק הגנת הצרכן**, התשמ"א-1981, בטענה שהנתבעים מטעים את קהל הצרכנים לחשוב שהם המקור למערכת. עילה אחרונה היא פגיעה בזכות היסוד החוקתית של התובעת לקניין המעוגנת בסעיף 3 **לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו**.

36. הסמכות העניינית של בית הדין האזורי לעבודה לפי סעיף 24(א)(1) **לחוק בית הדין לעבודה** תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק בית הדין לעבודה"), מותנית בשלושה תנאים מצטברים: יחסי עובד ומעסיק, בהווה או בעבר; עילת התביעה הנובעת מיחסי העבודה; העילה אינה עוולה לפי פקודת הנזיקין, למעט העילות הנזיקיות שהמחוקק כלל במפורש בסעיף 24(א)(ב1). הסמכות אינה נקבעת רק לפי הסעד המבוקש, אלא לפי זהות הצדדים ומהות עילת התביעה.

37. בענייננו, מוסדרת סמכותו של בית הדין לדון בעילת גזל סוד מסחרי במפורש בסעיף 22 לחוק עוולות מסחריות. ההסדר חל גם על תביעה הנובעת מחוזה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

- ליצירת יחסי עובד ומעסיק, לפני תחילת היחסים או לאחר סיומם. לעומת זאת, חוק עוולות מסחריות אינו מקנה לבית הדין סמכות לדון בעילות של תיאור כוזב או התערבות בלתי הוגנת אף שהן נכללות בחוק.
- ראו: רע"א 7190/18 ש.ב.א מפעלי מתכת בע"מ נ' חנן כהן (28.10.2018).
38. בהתאם לדין אין בית הדין לעבודה מוסמך לדון אף בעילות מכוחו של חוק זכויות יוצרים, בהיעדר הוראת חוק מסוימת המקנה סמכות לדון בעוולות לפי חוק זה.
- ראו: ע"ע (ארצי) 37609-12-23 ב. קונקט מחשבים בע"מ - אפי רבינו (6.9.2024)
39. העילות שמקורן בפקודת הנזיקין אינן בגדר סמכותו של בית הדין, למעט העילות שנמנו במפורש בסעיף 24(א)(ב) לחוק בית הדין לעבודה: הסגת גבול במקרקעין או במיטלטלין, גרם הפרת חוזה והפרת חובה חקוקה, ובלבד שהן קשורות לסכסוך עבודה. מכאן שהעילות רשלנות ותרמית, ובכלל זה הצג כוזב שנועד להטעות וגרם נזק ממוני, הן עילות נזיקיות מובהקות ובית הדין אינו מוסמך לדון בהן אף אם המעשים הנטענים קשורים ליחסי העבודה.
- ראו: רע"א 54059-11-25 דוד ישראל נ' קיבוץ רשפים (16.12.2025); רע"א 2407/14 מורן רוחם נ' אג'נס פרנס בע"מ (14.10.2015).
40. מקור הסמכות לדון בבית הדין בעילות הקשורות להגנת הצרכן (סעיף 46 לסיכומי התובעת) ולפסוק לתובעת פיצוי בגין לא פורט על ידי התובעת ולא בוסס.
41. עוד יובהר, כי סמכותו של בית הדין מוגבלת לטענות שמקורן ביחסי העבודה, להבדיל מטענות ולפיהן הופרו חובות המוטלות על הנתבעים כבעלי מניות בתובעת, כפי שנפסק ברע"א 2060/19 בית אריזה לפרחים "אביב" בע"מ נ' דניאל פנדלר (27.5.2019):
- "יתכנו מצבים בהם אדם משמש בו זמנית הן כעובד של החברה והן כדירקטור בה (כגון כשאדם מכהן הן כסמנכ"ל הכספים והן כחבר בדירקטוריון החברה). במצב דברים זה נושא אותו אדם בשני כובעים במקביל, עובד ודירקטור, ושאלת הסמכות לדון בסכסוכים בינו לבין החברה תידון לפי הכובע אותו הוא חובש ביחס לתביעה: אם התביעה מתנהלת מכוח מעמדו כעובד בחברה (למשל, תביעה בעניין תנאי עבודתו או זכויותיו בעקבות סיום העסקתו כעובד) תהיה הסמכות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

נתונה, בכפוף לחריגים הידועים (ראו עניין רוחם), לבתי הדין לעבודה; אם התביעה מתנהלת מכוח מעמדו כדירקטור (למשל, תביעה בגין הפרת חובות הזהירות והנאמנות של דירקטורים או תביעה נגזרת שמגיש הדירקטור) תהיה הסמכות נתונה לבית המשפט האזורי (ראו סעיפים 42א.42-ה. לחוק בתי המשפט)."

נדון אם כן בעילות התביעה המצויות בגדר סמכותו של בית הדין לעבודה, כאמור. יתר העילות נדחות בהיעדר סמכות.

ב. התחייבויות הנתבעים בהסכמי עבודה ופרישה

42. התובעת טוענת כי הנתבעים הפרו את ההסכמים שנחתמו עמם בחוסר תום לב, בכך שהעתיקו את מערכת ויזמו ועשו בה ובסודות המסחריים של ויזמו שימוש, פנו ללקוחות פוטנציאליים של התובעת לשם שיווק המערכת המפרה. לטענת הנתבעים, הוראות הסכמי סיום ההעסקה שנחתמו עמם באו תחת ההתחייבויות הרלבנטיות בהסכמי העבודה וביטלו חלק גדול מהן. הסכמי סיום ההעסקה מאפשרים לנתבעים לעסוק בתחומי העיסוק של ויזמו ולפנות ללקוחות בתחום, בהגבלות שפורטו גם.

43. בהסכמי ההעסקה המקוריים של עודד וגלית נכללו תניות סודיות ואי-תחרות רחבות וגורפות. שני הנתבעים התחייבו שלא להתחרות בחברה באופן ישיר או עקיף בתחום עיסוקה הייחודי, ובייחוד בכל הנוגע למערכת המייצרת קשרי לקוחות דיגיטליים מחשבוניות אלקטרוניות, אינטגרציה של מערכות שימור לקוחות, יצירת ממשק בין פרסום לא מקוון למקוון, שיווק מחדש וניתוח מגמות והתנהגות לקוחות. התחייבות זו נקבעה בנספח B (סעיף 2), גם לאחר סיום העסקתם בחברה.

במסגרת נספחי B להסכמי העבודה, בסעיף 2 (Unfair Competition and Solicitation), נקבעה הגבלת תחרות.

סעיף 2.1 אסר עליהם לעסוק בכל דרך או צורה, באופן ישיר או עקיף, בעסק המתחרה ב-"the Company's Field of Business" למשך תקופת העבודה וכן למשך "twelve (12) months thereafter" (שנים עשר חודשים לאחר מכן) כדלקמן:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

1 "The Employee undertakes that during the term of employment
2 with the Company and for a period of twelve (12) months
3 thereafter:

4 2.1 Employee shall not engage, establish, open or in any manner
5 whatsoever become involved, directly or indirectly, either as an
6 employee, owner, partner, agent, shareholder,... in any business
7 which directly or indirectly competes with the Company's Field of
8 Business".

9 תחום העסק הוגדר שם, בין היתר, כ:

10 "digital customer relationship for electronic invoices, POS
11 integration, offline to online advertising and remarketing..."

12
13 בנוסף, סעיפים 2.2 ו-2.3 אסרו על שידול ישיר או עקיף של עובדים, לקוחות,
14 ספקים או נותני שירותים של החברה.

15
16 44. לאחר שהודיעו הנתבעים על עזיבתם נחתמו עמם הסכמי סיום העסקה. עודד
17 חתום על הסכם סיום העסקה מיום 15.12.19 (נספח 7 לכתב התביעה) וגלית
18 חתומה על הסכם סיום העסקה מיום 14.2.20 (נספח 8 לכתב התביעה). הסכמי
19 סיום ההעסקה ביטלו את החלק הארי של ההתחייבויות הקודמות הללו. בסעיף
20 10 לשני ההסכמים נקבע כי "הוראות הסכם 2.1 לכתב ההתחייבות בטלות
21 בזה", ובכך בוטל איסור התחרות הרחב והגורף שהיה קיים במקור. החברה
22 הכירה מפורשות בזכותם של הנתבעים להמשיך ולפעול בתחומי פעילותם
23 ועיסוקם, לרבות הקמת חברה מתחרה.

24 בסעיף 10 להסכם סיום ההעסקה של עודד אף הובהר כי המשך פעילותו בתחום
25 "הפקת החשבונות הדיגיטליות" ו/או אחזקותיו במניות ויזמו אינם מהווים
26 תחרות ישירה או עקיפה. כמו כן, הותר לנתבעים להתקשר באופן ישיר או עקיף
27 עם לקוחות שהחברה ניהלה עמם משא ומתן לקראת חתימה על הסכם שלא
28 נחתם עד לאותו מועד, לרבות לקוחות שצינו במפורש כגון "רשת קסטרו מודל
29 בע"מ או רשת דקאטלון ישראל בע"מ".

30 וזו לשונו של סעיף 10 להסכם סיום ההעסקה של עודד, המקביל ברובו
31 להסכמות עם גלית, ואשר יצוטט במלואו לאור חשיבות הדברים:

32 "10. בכפוף להסכמות הצדדים כפי שיפורטו להלן, מוסכם בזאת בין
33 הצדדים כי נספח ב' להסכם העבודה (כתב ההתחייבות לשמירה על
34 סודיות, אי תחרות ובעלות על המצאות) ("כתב ההתחייבות") ימשיך
35 לחול ולחייב את העובד בהתאם לתנאיו. החברה מצהירה ומאשרת כי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

ידוע לה שהעובד ניהל בעבר את משיק טכנולוגיות וחברת Invoice4U והינו בעלים במשותף של חברת Digital Invoice המאפשרת הפקת חשבוניות דיגיטליות וכי המשך פעילותו של העובד בתחום החשבוניות הדיגיטליות ו/או אחזקותיו במניות החברה אין בהם משום תחרות ישירה או עקיפה עם החברה. אין באמור לעיל כדי למנוע מהעובד להמשיך ולפעול בתחום עיסוקו ומובהר כי לא יהיה בהמשך פעילותו בתחום זה משום איסור של חובה כלשהי כלפי החברה, לרבות בכל הנוגע להתקשרויות של העובד באופן ישיר או עקיף עם לקוחות שהחברה ניהלה עמם משא ומתן לקראת חתימה על הסכם אשר לא נחתם עד למועד חתימת הסכם זה (כגון רשת קסטרו מודל בע"מ או רשת דקאטלון ישראל בע"מ).

למען הסר ספק מובהר בזאת כי לקוחות אשר החברה התקשרה עימם בפילוט אשר עדיין מצויים בעיצומו בעת החתימה על הסכם זה, אף אם לא נחתם עימם הסכם עדיין, יהא העובד מנוע מלפנות אליהם או להתקשר עימם במשך תקופה של 12 חודשים ממועד ניתוק יחסי העבודה. הוראות הסכם 2.1 לכתב ההתחייבות בטלות בזה, בכפוף לכך שהעובד מתחייב כי במשך תקופה של 12 חודשים לאחר מועד ניתוק יחסי העבודה, העובד לא יפתח או ייעץ לחברה אשר תפתח "מודול קופות". לצורך הסכם זה, המונח "מודול קופות" משמעותו "תוכנה אשר מנהלת את העבודה עם המדפסת ברמת מערכת ההפעלה (Windows, Linux) באמצעות עבודה עם ספריות התוכנה ו/או הסטנדרטים הבאים: JavaPOS, OPOS, POS.NET, JPOS, Spooler, UPOS אשר מאזינה ומתכתבת עם פרוטוקול התקשורת אליו המדפסת מחוברת (בכלל זה בפרוטוקולים הבאים: WiFi, LPT, Ethernet, Serial, USB) ומשתמשת ב OCR עבור ניתוח תוכן הקבלה".

45. מכאן, כי לצד ביטול איסור התחרות הגורף נקבעו שתי מגבלות ספציפיות שתוקפן הוגבל למשך "תקופה של 12 חודשים ממועד ניתוק יחסי העבודה". ראשית, נאסר על הנתבעים לפנות או להתקשר עם לקוחות שהחברה התקשרה עימם בפילוט שהיה בעיצומו בעת חתימת ההסכמים. שנית, הנתבעים התחייבו כי במשך תקופה זו לא יפתחו ולא ייעצו לחברה אשר תפתח "מודול קופות", שהוגדר כתוכנה המנהלת את העבודה עם המדפסת ברמת מערכת ההפעלה (כגון Windows, Linux) באמצעות ספריות ופרוטוקולים מוגדרים.

46. לא נטען מפורשות, אף לא הוכח, כי הנתבעים עסקו בפיתוח "מודול קופות" או הפרו את ההתחייבויות שנטלו על עצמם בפנייה ללקוחות. אף המומחה מטעם בית הדין הבהיר בחוות דעתו הראשונה כי לא מצא חריגה בקוד שפותח המפרה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

התחייבות זו (עמוד 6 שורה 13). בהקשר זה אמינה עלינו עדותה של גלית אשר העידה בנושא כך:

"אז אני יכולה לספר לך שבהסכמי סיום העבודה שלנו שעמדנו בהם באופן מלא ומוחלט. התחייבנו שמותר לנו להתחרות וגם בהסכם סיום ההעסקה שלנו מול ויזמו כתוב שמותר לנו להתחרות. אני תכף אתייחס לעוד אירוע שהוא מאוד קריטי, אבל זה תחום העיסוק שלי. אני פועלת בעולמות של מועדוני לקוחות, לויאלטי, מרקטינג. מותר לנו להתחרות ולעבוד בעולמות האלה כמו למשל גם במועדון של פוקס וכו' ובלבד שלא נפתח מודול קופות מה שלא קרה מעולם ושלא נשתמש בקוד של ויזמו מה שהבנתם מהמומחה שלא קרה מעולם" (עמוד 50 שורות 1-8)

47. לפיכך ייבחנו להלן הטענות כלפי הנתבעים שעניינן הפרת זכויות התובעת בהעסקת המערכת שפיתחה.

ג. האם הוכח כי הנתבעים העתיקו את קוד התוכנה של התובעת?

48. המחלוקת בין הצדדים עניינה האיוון העדין בין חופש העיסוק של הנתבעים, לבין זכות הקניין של ויזמו בסודותיה המסחריים וזכויותיה בהתאם לחוק עוולות מסחריות.

49. בהתאם לסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, סוד מסחרי הוא:

"סוד מסחרי", "סוד" – מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו"

ובסעיף 6 לחוק עוולות מסחריות נקבע איסור לגזול סוד מסחרי של אחר.

50. אין חולק כי קוד התוכנה שפיתחה ויזמו היא סוד מסחרי (סעיף 107 לסיכומי הנתבעים). קוד המקור של תוכנת ויזמו הוא נכס קנייני חשוב, שעל פיתוחו עמלה מאז ייסודה. לא הוכחו טענות התובעת ולפיהן קוד המקור שמור על גבי שרתי ענן מאובטחים, והגישה אליו מוגבלת לעובדים מורשים ומפתחים בלבד, החתומים על הסכמי סודיות.

51. לב לבה של התביעה היא הטענה ולפיה הנתבעים עודדו וגלית הפרו את חובותיהם כעובדים לשעבר של התובעת ועוולו כלפי התובעת בכך שהעתיקו את קוד התוכנה שפיתחה ויזמו. חובתם של עודד וגלית בשמירת סודות המעסיק היא

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

חוזית, ובד בבד היא נגזרת מיחסי האמון בין הצדדים, כפי שנפסק כבר בבג"ץ
1683/93 יבין פלסט בע"מ נ' בית הדין הארצי לעבודה בירושלים פד"י מז(4)
702 (1993), כדלקמן:

"על עובד מוטלת חובה, הנגזרת מיחסי האמון שבינו לבין מעבידו
והמעוגנת בחוזה עם מעבידו ובצורך לבצע חוזה זה בתום-לב, לשמור על
סודות עסקיים של המעביד, לא לנצלם לצרכיו הוא או לצורכי זולתו ולא
לגלותם אלא ברשות המעביד. חובה זו מוטלת על העובד במשך קיומם
של יחסי העבודה ואף לאחר סיומם, והיא באה לסיומה רק כאשר הסוד
העסקי חדל להיות סוד שלא מיוזמת העובד. קיומה של חובה זו אינו
מותנה בקיום הוראה מפורשת בחוזה העבודה"

52. ויזמו לא הצביעה על נזק ממוני שנגרם לה, כגון בשל עזיבת לקוחות קיימים,
ותביעתה לפיצוי היא ללא הוכחת נזק.

53. בהתאם להלכה הפסוקה יש להבחין בין דמיון הנובע מאותה מטרה
פונקציונלית, שאינו מספיק כשלעצמו, לבין העתקת קוד, אפיון, מבנה, ממשק,
בסיס נתונים או מידע סודי; בתוכנות פונקציונליות נדרש דמיון גבוה במיוחד,
אך אין הכרח בזהות מלאה או בהעתקת קוד המקור. כך, נפסק בע"א
139/89 ישראל הרפז נ' עופר אחיטוב פד"י מד(4) 016 (1990) כיש להוכיח דמיון
מובהק בין היצירה הנטענת להיות מועתקת לבין היצירה המקורית:

"כן קבעה לה הפסיקה כמבחן, כי על ההעתקה להתייחס לחלק "ממשי
ומהותי" של היצירה המוגנת (ראה ע"א 15/81 לעיל). אשר-על-כן,
כאשר קיים דמיון מובהק בין תוכנת מחשב אחת לרעותה בארגון, בסדר
ובמבנה תהא זו הפרה של החלק הממשי והמהותי ביצירה, אף אם
התצוגה האודיוויזואלית של התוכנות שונה".

וראו עוד, לשם השוואה, את שנפסק בהקשר דומה בעניין זכויות יוצרים בע"א
4667/08 שלום הר עוז נ' סערת תוכנה בע"מ (15.2.2011), כדלקמן:

"בבואנו לבחון אם בוצעה העתקה מפרה של זכויות יוצרים, השאלה
המרכזית הינה קיומו של דמיון מהותי. ככלל, "כאשר הדמיון בין שתי
היצירות הוא כזה, שאין זה סביר להניח כי דמיון זה הוא פרי של מקרה
או סיבה אחרת, מלבד העתקה" אזי מדובר בדמיון מהותי (ע"א 559/69
אלמגור נ' גודיק, פ"ד כד(1) 825, 830 (1970)).

...ודוק: תוספות ושינויים מקוריים ליצירה המפרה אינם מעלים ואינם
מורידים לעניין שאלת ההעתקה (ע"א 8117/03 ענבר נ' יעקב (לא
פורסם, 16.01.2006), פסקה 22 לפסק דינה של השופטת נאור). יכול
הטוען לטעון כי גם שינויים, תוספות, התאמות, הסבה לשפת תכנות
חדשה ומתקדמת ועוד – כל אלה אינם גורעים מההגנה על היצירה
המקורית בדמות התוכנה המקורית".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

54. בענייננו, לאחר בחינת טענותיה של התובעת לא הוכח כי התוכנה של חברת פיירזון הועתקה מזו של חברת ויזמו באופן שיש בו משום גזל סוד מסחרי, אף כי קיים דמיון מבני ופונקציונלי בין התוכנות. ונפרט.

55. בהתאם לתשובות המומחה מטעם בית הדין לשאלות ההבהרה, קוד המערכת של חברת ויזמו כולל למעלה מ-314,000 שורות קוד וכן כאלפיים קבצים נוספים, וקוד המערכת של חברת פיירזון כולל למעלה מ-330,000 שורות קוד וכן למעלה מאלף קבצים נוספים.

56. אין חולק כי שתי התוכנות שפיתחו הצדדים פותחו בכלים טכנולוגיים שונים, לרבות בשפות תכנות שונות. עודד, שהיה המפתח העיקרי של הקודים מטעם שתי החברות, פירט בתצהירו את ההבדלים העיקריים בכלי הפיתוח של התוכנות, כדלקמן:

פירזון	ויזמו	
Python	C#	שפת תכנות
Linux	Windows	מערכת הפעלה
Python3	ASP.Net	קוד שרת
Jinja2	Asp.Net + React	קוד לקוח
Postgresql	MSSQL	בסיס נתונים
Flask	IIS	שרת web
SQLAlchemy	Code First	ORM

עודד העיד כי הפיתוח בשפות שונות לא היה מקרי, והוא למד שפה חדשה כדי להתרחק מקוד התוכנה של חברת ויזמו ככל שניתן:

"...נמט קבע שרק מבנה הנתונים של החשבונית בין פרזון לויזמו הם דומים הוא לא הראה את הדמיון הוא נתן שם באחוזים הוא לא הראה את הדמיון לבין פרזון סליחה לחשבונית דיגיטלית וחבל, תן לי שנייה להשלים, דבר נוסף את אני פיתחתי דברים אחרים בפרזון בשפה אחרת על שרתים אחרים מערכות הפעלה אחרות דאטה ביסים אחרים כדי להתרחק מויזמו כמה שאני רק יכול, למדתי שפה חדשה לטובת האירוע הזה כדי לא להיות איתם באותו עולם תוכן בכלל" (עמוד 54 שורות 30-36)

57. התובעת, אף שאינה מכחישה את טבלת ההשוואה שערך עודד, מתארת בסיכומי התשובה מטעמה את הנתונים הכלולים בה כ"פרמטרים טכניים במובהק" (סעיף 2), וטוענת כי ליבת המחלוקת היא ב"ליבת המערכת" וב"לוגיקה שלה".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

1 אולם טענה זו עומדת בסתירה לכתב התביעה המקורי, בו נטען במפורש כי
2 הנתבעים: "העתיקו קבצי קוד מקור" (סעיף 5), ולא נטען רק לדמיון לוגי או
3 מבני כללי. לפיכך, במחלוקת בדבר העתקת קוד מקור, לנתונים הטכניים, שהם
4 בסיס המערכת כולה, יש רלוונטיות מכרעת להוכחת טענות התביעה.

5
6 58. החברות הניצבות משני צדי ההליך המשפטי הציעו פתרונות מתחרים בכל הנוגע
7 לתחום החיבור בין החשבוניות דיגיטליות לרשתות החברתיות. עודד העיד
8 לפנינו כי מקורו של רעיון החיבור בין חשבוניות דיגיטליות לשיווק אינטרנטי
9 בעבודה קודמת שלו בחברת משיק טכנולוגיות, כדלקמן:

10 "עו"ד קאופמן: ואז אתה כותב שאתה הבאת לויזמו את הרעיון של
11 חיבור המידע לחשבונית דיגיטלית ואני שואל אותך למה שהחיבור של
12 המידע יהיה מעניין?
13 העד, מר מגה: באיזה מידע?
14 עו"ד קאופמן: של הרשתות החברתיות חשבתי שראית.
15 העד, מר מגה: אה כן, אז אני עבדתי בחברה שנקראת משיק
16 טכנולוגיות למשיק טכנולוגיות היו שתי זרועות היה לה זרוע אחד
17 שהתעסקה בחשבוניות דיגיטליות והקימה את אינווס פור יו והייתה
18 לה זרוע נוספת שעשתה קידום ממומן לאתרי אינטרנט, משם הבאתי
19 בעצם את הרעיון של חיבור בין חשבוניות דיגיטליות לבין שיווק
20 אינטרנטי וחיבור בין האנשים שרואים פרסומת לבין הרכישה
21 באמצעות חשבונית דיגיטלית.

22 עו"ד קאופמן: אז מה שבעצם המערכת של ויזמו עושה כשאתה
23 באת והצגת את האפשרויות האלה זה קישור בין הזהות הדיגיטלית של
24 הצרכן לבין החנויות הפיזיות החנויות הקמעונאיות?

25 העד, מר מגה: נכון.
26 עו"ד קאופמן: זו בעצם התכלית של הקוד כשפיתחת את הקוד
27 של ויזמו?

28 העד, מר מגה: כן זה מה שפיתחתי בתקופה האחרונה שלי
29 בויזמו היה זה כן התשובה היא כן" (עמוד 35 שורות 2-18)

30
31 עודד אף אישר כי בתחילת דרכה של חברת פיירזון מהות עיסוקה היה בתחום
32 זה. כיום, לשיטתו, החברה פועלת בתחומים נוספים, באופן מהיר וטוב הרבה
33 יותר (עמוד 36 שורות 8-10).

34
35 59. המומחה מטעם בית הדין הסביר בעדותו כי רק לאחר שהשקיע זמן רב מצא
36 סימנים להעתקה ישירה במקום אחד, לשיטתו, שכן: "באמת יש פה שפות
37 שונות, טכנולוגיות שונות. יש פה הרבה מאוד, השונות בין המערכות היא מאוד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

מאוד גבוהה ועם זאת באמת להגיע לכזה מצב של קופי-פייסט זה היה מאוד
מאוד מאתגר בבדיקה הזאת" (עמוד 13 שורה 37- עמוד 14 שורה 2).

מעצם הנגישות של עודד לקוד המקור או הישארותו של המידע על גבי
המחשבים שנותרו בידי לאחר סיום עבודתו בויזמו, לא ניתן להסיק כי בהכרח
עשה שימוש פסול בחומר זה לצורך פיתוח מערכת פיירזון. המומחה, אשר נחשף
לקודי התוכנה של שני הצדדים וערך בדיקה מקיפה, לרבות באמצעות כלי בינה
מלאכותית, איתר רצף אחד של קוד הכולל רכיבים זהים. פרט לכך לא נמצאו
רצפי קוד זהים בין המערכות (עדות המומחה עמוד 28 שורות 10 – 21). הדמיון
הנוסף עליו הצביע המומחה מתבטא במבנה אך לא בהעתיקה טקסטואלית.
חיפושיו אחר התאמות נוספות, בבלוקים ובשורות בודדות לא צלחו. אף
המומחה מטעם התובעת, מר גיא רונן, העיד כי אינו יכול לדעת בוודאות האם
התוכנות הועתקו זו מזו וקביעותיו בנושא בוססו על הערכות (עמוד 9 שורות 1-
8).

60. אשר לשורת הקוד המועתקת הסביר המומחה מטעם בית הדין, שמאד לא סביר
ששורת קוד כזו תיכתב באופן אקראי באותו סדר בשני קודים נפרדים, כדלקמן:

עו"ד קאופמן: כשאתה אומר אני חוזר איתך לחוות הדעת שוב
בהדגשה ואתה שואל את זה כשאלה רטורית אני מבין תחת הדגשה.
"מה הסבירות שאותו מפתח יבחר את כלל המופעים של 12 קומבינציות
ממחרוזת באותו סדר מופתי? מאוד נמוכה". ואני שואל אותך, כשאתה
אומר סבירות מאוד נמוכה תסכים איתי שמדובר בעצם בעניין מתמטי?
זה לא עניין של תחושה. זה לא כמו האדם הסביר. הרי אני יודע שהיום
בתקשורת מדברים על סבירות, שוב מילה שקצת מאבדת את
המשמעות. במקרה שלנו אנחנו מדברים על קומבינטוריקה נכון? זה
עניין של הסתברות.

העד, מר נמט: זה לא סביר. זה פשוט לא סביר. תראה אם זה
היה שדות, אני חוזר עוד הפעם לדוגמה שנתתי פה אם זה היה שדות
של שם, אימייל וכתובת מגורים, טעות שאפשר, שאפשר לבוא
ולהתבלבל בה. אתם רואים את השדות האלה. זה לא שם, עיר, כתובת
מגורים. אין פה איזה משהו שהוא סדרתי כזה. זה לא קשור, זה לא
ממיון לפי ABC. זה לא, זה פשוט סדר שהוא שונה לחלוטין. שהוא
זהה לחלוטין ואין סיכוי שבאמת" (עמוד 14 שורות 5-19, טעות הקלדה
תוקנה בגוף הציטוט)

61. עודד הסביר בתצהירו (סעיף 41 ואילך), כי בבניית מערכת פיירזון עשה שימוש
בקוד פתוח המאפשר להשתמש בחלקי תוכנה מוכנים ולשלבם לתוך המערכת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

לטענת הנתבעים שורת הקוד בה נמצאה זהות אינה מרכזית להפעלת התוכנה ונלקחה ממקור של קוד פתוח.

הגרסה ולפיה שורת הקוד הבודדת בה נמצא דמיון ממשי נלקחה על ידי עודד ממקור חיצוני שאינו הקוד של חברת ויזמו לא נסתרה ולפיכך אין די בממצא יחיד זה כדי לבסס טענת העתקה.

62. בעדותו של עודד הוא הדגיש כי **תוכן** התוכנות שונה לחלוטין והדמיון **המבני** שמצא המומחה נובע מכך שהלוגיקה שלו, כמתכנת, לא השתנתה, כמו גם הדרך בה הוא בונה דברים, ובלשונו:

"אז המומחה קבע רק שאני שמח שהשתמשת במילה קונסטרוקציה כי המומחה קבע שרק המבנה הזה התוכן הוא שונה לחלוטין הקוד הוא אחר לחלוטין אין קוד משותף בין פרזון ליזמו זאת הייתה השאלה שעליה המומחה היה צריך לענות, למה הוא לקח על עצמו להסתכל על מבנים על קונסטרוקציות על איך אני בונה אני עזבתי ב-2019 3 חודשים אחר כך אני החלטתי שאני מתחרה בהם אני הולך לפתח מערכת חדשה הלוגיקה שלי היא לא השתנתה הדרך שבה אני בונה דברים לא השתנתה הדרך שבה אני מייצר הקוד שלי לא השתנתה הלוגיקה שלי לא השתנתה והקוד הוא קוד אחר לחלוטין וזה מה שחשוב" (עמוד 55 שורות 9-17)

בהקשר זה הסכים אף המומחה מטעם בית הדין לכך שהידע וניסיון שנרכש בבניית מערכת קודמת משפיע ומסייע בבניית מערכת חדשה, אף כי לשיטתו ברי כי קל יותר לבסס מערכת חדשה על קוד קיים (עמוד 34 שורות 22-33).

63. אשר לדמיון בתכנון הכללי ולמבנה השדות, הנתונים ושמותיהם, הסביר עודד כי הערכים לא נקבעו על ידו אלא על ידי פייסבוק: **"כל השדות כאן והשמות שלהם נגזרים מפייסבוק אף אחד מהשדות לא אני קבעתי אותם לא קבעתי אותם בויזמו לא קבעתי אותם בפרזון השדות האלה כל השמות שלהם וכל הערכים בהם מגיעים מפייסבוק מה-API של פייסבוק זה בכלל לא שלי לא זה לא היה שלי בויזמו לא היה שלי בפירזון הניסיון להשוות בין שני מסכים כאלה הוא ניסיון הטעיה" (ראו עמוד 56 שורה 28- עמוד 57 שורה 2, טעויות הגהה בשמות הצדדים בתמליל תוקנו). עדותו של עודד מהימנה עלינו והאמור בה לא נסתר.**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

64. ההחלטה אודות ההסתמכות על חוות דעת המומחה, ואודות היקפה, נתונה לבית הדין כפי שנפסק כבר בע"א 402/85 רחל מרקוביץ נ' עיריית ראשון-לציון פד"י מא(1) 133 (1987), כדלקמן:

"משמונה מומחה מטעם בית המשפט, הרי בית המשפט הוא המחליט, אילו מסקנות יש להסיק מחוות-דעתו של המומחה, ובעלי הדין אינם יכולים לדרוש, כי בית המשפט יצמצם עצמו רק לעיון וללימוד של חלקים מחוות-דעתו של השמאי שמונה על-ידי. בית המשפט הוא הממנה מומחה מטעמו כדי לקבל תמונה מדויקת ומלאה, ואם חוות הדעת של המומחה שמינה מקובלת עליו, רשאי בית המשפט להסתמך על כל חלק אשר כלול בה... לצורך העניין שלפנינו יש להוסיף, שגם יכולתם להסתמך על דברי המומחים שלהם מצטמצמת, כי לפני בית המשפט מצויה חוות הדעת של מי שמונה על-ידי, היינו של מי שאינו מייצג צד בדיון, ובית המשפט הוא הפוסק בעניין כוחה של חוות-דעת של המומחה והוא הקובע מהי המידה, מהו האופן ומהו ההיקף של האימוץ על-ידי של האמור בחוות הדעת".

65. בענייננו, ממצאיו המקצועיים של המומחה מטעם בית הדין מקובלים עלינו, אולם אנו דוחים את פרשנותו אשר למשמעות הנתונים. המומחה מצא שורת קוד אחת זהה, מתוך למעלה מ- 300,000 שורות קוד שבחן אחת אחת, ודמיון מבני במספר רכיבים. לא הוכחה הטענה ולפיה קוד התוכנה של פיירזון הועתק ולא נכתב מבראשית על ידי עודד, תוך שימוש בשפת תכנות אחרת ובמערכת הפעלה אחרת. לא נסתרה גרסת הנתבעים ולפיה הדמיון הפונקציונלי והמבני נובע מכך ששתי המערכות תוכננו על ידי אדם אחד בזו אחר זו, תוך שעשה שימוש בקוד פתוח חיצוני, למטרות שהיו דומות בראשית הדברים, ומבנה חלק מן הנתונים בהן נגזר מנתוני פייסבוק. התיאוריה לפיה עודד העתיק בפועל קבצים ממחשבו הנייד נותרת בגדר השערה נסיבתית שלא הוכחה.

66. אף תצהירו של מר בן אבי מטעם ויזמו מוכיח אך ורק קיומו של דמיון חזותי ופונקציונלי כללי בעיניו של משתמש קצה או משקיע שאינו מתכנת. אין בתצהיר זה משום תשתית ראייתית מקצועית מספקת להוכחת הטענה המרכזית בדבר גזל סוד מסחרי או העתקת קוד המקור של מערכת ויזמו.

67. הידע, הניסיון והכישורים שרכש עודד בעבודתו הפכו לחלק מכישוריו המקצועיים, ולא נפל כל פגם בכך שעשה בהם שימוש בעבודתו אצל מעסיק חדש. סעיף 7(א)(1) לחוק עוולות מסחריות אף מסייג אחריות בשל גזל סוד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

מסחרי כאשר הידע הגלום בסוד הגיע לעובד במהלך עבודתו והפך לחלק מכישוריו המקצועיים, בדומה לענייננו. לשם השוואה, אף בהתאם לסעיף 5 לחוק זכות יוצרים הגנת זכות היוצרים אינה חלה על "תהליך ושיטת ביצוע", להבדיל מדרך ביטויים, כן רכיבים פונקציונליים אלו מוכתבים מהצורך הטיפוסי של המוצר.

68. הטענות בדבר העתקה לא הוכחו והן נדחות.

ד. תחילת דרכה של פיירזון – האם מהירות הפיתוח מעידה על הפרת חובת נאמנות?

69. טוענת התובעת, כי הנתבעים החלו בהקמת הפעילות המתחרה באופן מתוכנן מאחורי גבה, עוד בעודם עובדים פעילים בה ותוך הפרה בוטה של חובת הנאמנות. עוד כאשר הנתבעים היו עובדים פעילים, בחודש דצמבר 2019, הם רכשו את שם המתחם (דומיין) לאתר האינטרנט של פיירזון. הנתבעים הקימו את פיירזון זמן קצר לאחר סיום עבודתם בחברת ויזמו, ביום 20.2.2020, ומיד לאחר מכן החלו בפעילות שיווק נמרצת שכללה הצגת "לקוחות מרוצים" המשתמשים כביכול במערכת החדשה.

הנתבעים טוענים כי מערכת פיירזון לא הושקה כמערכת מלאה ומושלמת באופן מיידי, אלא נבנתה בהדרגה ועברה תהליך הטמעה ממושך אצל הלקוחות הראשונים. פיתוח הדרגתי זה לווה בתקלות רבות. המצגת שהוצגה לאנשי נאייקס ביוני 2020 לא היה של מערכת פעילה ומבצעת. פיירזון הוקמה בפועל רק לאחר סיום עבודתם, ורכישת הדומיין או כתיבת "ביקורות דמה" על ידי חברותיה של גלית נועדו אך ורק לסייע בהרצה הראשונית של המיזם שהקמתו הותרה כדין.

70. הנתבעים אינם חולקים על כך שלאחר שעזבו את עבודתם בחברת ויזמו כוונתם הייתה להתחרות בה (עדות עודד עמוד 38 שורות 33-34) ולהציע ללקוחות מערכת טובה יותר. עם זאת, בעדותו של עודד הוא תיאר את "חבלי הלידה" של מערכת פיירזון, והסביר כי בחודשי השיווק הראשונים לא הוצגה ללקוחות מערכת פעילה מושלמת אלא מערכת דמה בלבד, תוך כדי הליכי הפיתוח של הגרסה הראשונית של המערכת, כך:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

1 "הוצגה המערכת לא עובדת עם מסכים שמציגים מספרי דמה כדי
2 שגלית תוכל לבצע תהליכי מכירה כי ידענו שבזמן הקורונה ייקח המון
3 זמן הכי קודם כל היו סגרים אז לא היה מכירות בכלל לחנויות אופליין
4 וניצלנו את הזמן הזה לעשות קודם כל מערכת דמה לגלית שהיא תוכל
5 למכור כי גלית הייתה מכירות והיא הייתה צריכה לעבוד עם משהו ואני
6 בזמן הזה התחלתי לפתח ולעשות את הפרטים החשובים כדי להתחיל
7 לייצר איזה משהו מאוד מאוד רזה שיהיה אפשר ממנו להתחיל להתגלח
8 על הלקוחות הראשונים" (עמוד 39 שורות 11-17)

ועוד העיד:

11 "במשך 5 חודשים האלה אני הצהרתי (צריך להיות: "יצרתי") משהו
12 מאוד מאוד מאוד רזה שיכול לתת פתרון ראשון זה היה שם בסך הכל
13 חשבונית דיגיטלית שבסך הכל תמונה דף אינטרנט אחד שמראה
14 חשבוניות דיגיטליות ודף אינטרנט אחד שמראה תצוגה של פייסבוק
15 כאילו שזה פשוט מעתיק את התצוגה מפייסבוק זה הדבר היחיד שהיה
16 והיו שם המון באגים" (עמוד 39 שורות 21-25)

18 71. גרסה זו נתמכת בעדויות העדים מטעם נציגי לקוחות פיירזון, מעדותיהם עלה
19 כי הטמעת המערכת אצל הלקוחות הראשונים, הולנדיה וקסטרו, לא הייתה
20 מסירת מוצר מוכן אלא תהליך ממושך שארך חודשים רבים (עדות גב' רותם
21 שדה כהן מחברת הולנדיה, עמוד 7 שורות 28-31; עדות מר קונפורטי מחברת
22 קסטרו מודל, עמוד 3 שורות 37-39). תהליך זה כלל פיתוחים מותאמים
23 אישית, אפיון, אינטגרציות עם מערכות הקופות של הלקוחות, והתמודדות עם
24 תקלות. מציאות זו שומטת את הקרקע תחת טענת ויזמו כי הנתבעים הציגו
25 מוצר מדף מוכן ומועתק מיד עם עזיבתם.

27 72. גלית הסבירה בעדותה כי רכישת הדומיין של פיירזון ביום 10.12.2019 (נספח 9
28 לכתב התביעה) הייתה: "בשלב שלא ידעתי אפילו מה אני עושה אבל אמרתי
29 לעודד אולי נטפל בלקוחות שהבאנו ונשמור עליהם ונמשיך את החברה, את
30 הרצף של העשייה הזאת". פרט לרכישת הדומיין במועד האמור, לא הוכחה כל
31 פעילות של עודד או גלית לצורך קידום ענייניה של חברת פיירזון קודם לעזיבת
32 העבודה בחברת ויזמו. טענות חברת ויזמו בהקשר זה הן בגדר השערות בלבד.
33 הכנות ראשוניות להקמת מיזם, כגון רכישת דומיין או שיתוף פעולה ראשוני,
34 כשלעצמן אינן הפרה של חובת האמון כאשר המיזם עצמו הוקם בפועל רק לאחר
35 סיום יחסי העבודה ולא נעשה בו שימוש בסוד מסחרי של ויזמו. זאת כפי שנפסק
36 בעניין ע"ע (ארצי) 4675-05-14 חברת תוויות איכות בע"מ - לירון אהרון בן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 43318-07-22

25 אוקטובר 2026

- 1 **יאיר (16.8.2015): "ככלל מותר לעובד העומד לפני סיום עבודתו לעשות פעולות**
 2 **הכנה לקראת העזיבה, ובכלל זה פעולות להקמתו של עסק".**
 3
 4 73. באשר להמלצות לקוחות שהופיעו באתר האינטרנט של פיירזון כבר בפברואר
 5 2020, הבהירו הנתבעים כי בשלב זה לא הייתה תוכנה פועלת וכי היו אלו
 6 "ביקורות דמה" של חברותיה של גלית שנועדו לסייע להם בתחילת דרכם. מבלי
 7 ליתן הצדקה להמלצות המדומות שהציגה פיירזון, הרי שעדויות חברותיה של
 8 גלית, לילך דחוח (עמוד 23 שורות 12 – 20) ונעמי וולפנר שמרון (עמוד 42 שורות
 9 23- 24) איששו את הטענות והן מהימנות עלינו.
 10
 11 74. בנסיבות אלה לא הוכח כי הנתבעים מעלו באמון ויזמו או הפרו את
 12 התחייבויותיהם בהקשר זה, ואף טענות התביעה בדבר הפרת יחסי האמון בין
 13 הצדדים המתבססות על מהירות הפיתוח או הקמת החברה המתחרה נדחות.
 14
 15 75. טרם סיום נדגיש שוב, כי ויזמו לא השכילה להצביע על נזק כספי שנגרם לה
 16 מלקוח אחד אשר רכש את מערכות פיירזון, תחת המערכות שפותחו על ידה.
 17
 18 **סיכום**
 19
 20 76. סיכומו של דבר, התביעה נדחית.
 21
 22 77. לאור היקפה של התביעה, היקף ההליכים המשפטיים והמשאבים שנדרשו לשם
 23 כך, תישא התובעת בשכ"ט עו"ד כל אחד מן הנתבעים בסך 100,000 ₪ אשר
 24 ישולמו בצירוף ריבית שקלית כדין.
 25
 26 **ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ז, (25 אוקטובר 2026), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

גב' אורנה לוי,
נציגת ציבור מעסיקים

חופית גרשון-יזרעאלי,
שופטת - אב"ד

גב' נורית לפידות,
נציגת ציבור עובדים